

Nr 390

Av fru Lindberg och fru Svensson, *angående villkoren för utlännings rätt till förmåner enligt lagen om allmän försäkring.*

(Lika lydande med motion nr 322 i Första kammaren)

Den stora tillströmningen av utländsk arbetskraft skapar problem av skilda slag. För de utländska medborgare som erhåller arbets- och uppehållstillstånd är det väl ordnat då det gäller trygghet om de råkar ut för sjukdom eller skada förorsakad av eller i arbetet. I yrkesskadeförsäkringslagens allmänna bestämmelser sägs i 3 §: Varje arbetstagare i allmän eller enskild tjänst är, såvida ej annat föranledes av vad i 4 eller 5 § sägs, försäkrad för yrkesskada.

Kostnaden för försäkringen bestrides med bidrag av statsmedel till omkostnaderna och genom försäkringsavgifter som erlægges av arbetsgivaren.

I 11 § samma lag anges i tredje stycket följande:

Är den, som drabbas av yrkesskada, under samordningstiden eller del därav ej omfattad av sjukförsäkringen enligt lagen om allmän försäkring, skall för sådan tid till honom utgivas ersättning enligt denna lag med belopp som han skulle hava ägt uppbära, därest 2 och 3 kap. lagen om allmän försäkring varit tillämpliga å honom.

Blir utlänning sjuk på annat sätt föreligger ingen trygghet, såvida han ej tillhör de nationer med vilka vårt land har trygghetsavtal enligt ILO eller Europakonventionen eller annan överenskommelse. För dem vilkas hemland står utanför dessa överenskommelser finns ej möjlighet bli inskriven i försäkringskassan förrän genom mantalsskrivning.

För utländsk medborgare, som kommer till vårt land i november sedan mantalsskrivningen är avslutad, kan mantalsskrivning ej äga rum förrän följande år i november för det därpå följande året. Det kan alltså i sådant fall gå 14 månader innan inskrivning i försäkringskassa i samband med mantalsskrivning kan äga rum. Detta förhållande kan anses högst otillfredsställande ur trygghetssynpunkt. Enda möjligheten att erhålla försäkringsskydd är genom hänvändelse till något privat försäkringsföretag.

Enligt vår uppfattning synes det finnas starka skäl som talar för en ändring av nu gällande bestämmelser om mantalsskrivning som villkor för inskrivning i allmän försäkringskassa.

Vi får därför hemställa,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om sådan ändring i lagen om allmän försäkring att kravet på mantalsskrivning för utlännings rätt till tillhörighet i försäkringen ändras till krav om kyrkoskrivning.

Stockholm den 26 januari 1966

Marta Lindberg

Rosa Svensson